

[Eva Rée.]

række samfundsmæssige opgaver; man har før set, at tiltrængte samfundsmæssige forbedringer har måttet vente af mangel på penge.

Vi ynder at sige, at vi lever i barnets århundrede. Så meget desto mere paradoksalt er det, at 15.000—20.000 kvinder årlig, bl. a. på grund af mangler i velfærdssamfundet, føler, at de må benytte den illegale svangerskabsafbrydelse. Det maner også til eftertanke, at flere og flere søger om legal svangerskabsafbrydelse ud fra motiveringen: dårlige boligforhold.

Det vil også være rimeligt at rejse spørgsmålet om den sociale indikation i den så stærkt omtalte § 1, stk. 4, med henblik på lempeligere vilkår, på en udbygning, ligesom det vil være naturligt at bringe spørgsmålet frem om mere ensartede afgørelser landet over, når der træffes bestemmelse om, hvorvidt en legal svangerskabsafbrydelse skal foretages.

Personlig vil jeg gerne have lov at nævne, at jeg ville finde det naturligt, at kvinder f. eks. over 40 år og teen-agere på 16-17 år og derunder frit kunne vælge den legale svangerskabsafbrydelse så tidligt som muligt i svangerskabet, om end en tilslutning til et sådant forslag ville kunne forringe kvindens stilling, idet hun kunne blive presset af sin familie — sine forældre, hvis hun var teenager — til at benytte en eventuel lov-hjemlet ret mod sit eget ønske. Fri ret til abort rummer i sig selv mange farer, bl. a. netop for tvang over for kvinden; man kan f. eks. ikke se bort fra, at den vordende barnefader ud fra ønsket om at slippe for alimentationsbidrag kunne lægge pres på kvinden, forsøge at tvinge hende til at afbryde sit svangerskab.

Der er i det hele taget så mange spørgsmål og problemer i forbindelse med fri ret til abort, at det er vanskeligt at komme ind på dem alle sammen. De spænder også over et stort register, hvorfor der netop kan blive tale om forskellige opfattelser og synspunkter, også inden for partierne. Der er medicinske, lægelige, juridiske spørgsmål, spørgsmålet om udslettelse af liv, respekten for det nye liv og hensynet til retsbevidstheden, etiske spørgsmål, moralske, sociale og samfundsmæssige. Det ændrer blot ikke den

kendsgerning, at der daglig herhjemme sker 55 illegale svangerskabsafbrydelser, i mange tilfælde under uværdige forhold.

Selv om friere og lempeligere forhold skulle blive resultatet af vore drøftelser, hvad jeg håber, kan jeg ikke se bort fra, at der ikke vil være mulighed for, at alle svangerskabsafbrydelser bliver legale. De illegale svangerskabsafbrydelser vil, som i lande med fri ret til abort, fortsat finde sted; men de illegale svangerskabsafbrydelsers antal må kunne nedsættes væsentligt ved effektiv begrænsning af årsagerne til ønsket om svangerskabsafbrydelse.

Venstre kan altså ikke tilslutte sig SF's lovforslag, men nedsætter man et udvalg eller en kommission til revision af den nugældende svangerskabslov, tilsiger venstre sin støtte til dette arbejde og håber samtidig, at det må blive et hurtigt arbejdende udvalg.

Lis Møller: For lovgivere må enhver diskussion om, hvorvidt svangerskabsafbrydelse skal tillades, tage sit udgangspunkt i spørgsmålet om, hvornår samfundet skal yde det menneskelige liv retsbeskyttelse. Ingen vil legalisere drabet på det fødte barn, selv om moderen ofte kan have meget stærke grunde for et sådant drab, for så vidt alle de samme grunde, som taler til hendes fordel ved bedømmelsen af, om hun skal have ret til svangerskabsafbrydelse, samt endnu flere grunde, som f. eks. at barnet fødes med så alvorlige handicap, at en fortvivlet moders ombringelse af det sker af dyb medlidenhed. Men samfundet vil aldrig frikende hende, selv om domstolene i visse tilfælde vil vise stor mildhed. Det fødte barns retsbeskyttelse er anerkendt af alle.

Men så det barn, som moderen ikke har født endnu, er det beskyttet og skal det beskyttes? Livet opstår ved undfangelsen. Livets beskyttelse har dette høje ting derfor hidtil anset for at indtræde ved undfangelsen, således at der skulle særlige, af samfundet og lovgivningsmagten fastslåede grunde til at acceptere svangerskabets afbrydelse ved indgreb udefra. Dette sidste blev fastslået ved den nugældende svangerskabslov; vi legaliserer ifølge den svangerskabsafbrydelse, når særlige hensyn til